

Àrquies prové del discurs de Ciceró en "Defensa del poeta Àrquies" dirigit a vindicar la igualtat de drets per totes les persones que comparteixen un mateix entorn polític i civil.

Editorial

La mort d'un immigrant armeni al CIE de Barcelona qüestiona de nou la pròpia existència dels CIE

Miguel Pajares, President de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat

"No els llevem el cinturó ni els cordons de les sabates perquè això no és una presó", van argumentar els responsables del CIE quan la Jefatura Superior de Policia de Catalunya va anunciar que s'havia suïcidat un immigrant armeni al CIE de Barcelona.

La versió del suïcidi està ara en dubte: Al final de la passada setmana guanyava terreny una altra versió a partir dels testimoniatges d'alguns interns del CIE. Aquests van assenyalar que Aramis no era violent ni s'havia enfrontat als seus companys, com va dir la Prefectura Superior de Policia; que els qui li havien propinat cops van ser els policies del CIE. Els advocats de Tanquem els CIE i Migrastudium van presentar denúncia davant el jutjat i van demanar expressament que no es deportés a cap testimoni. La Policia

Nacional, no obstant això, s'ha apressat a deportar a dos testimonis presencials durant el cap de setmana del 7 de desembre. Denunciem aquest fet com a obstrucció a la investigació i reclamem que es posin tots els mitjans possibles per a la tornada dels dos deportats. La deportació de testimonis accentua els dubtes sobre la versió policial de la mort d'Aramis Manukyan, la qual cosa ens reafirma en l'exigència d'investigació judicial.

Volem recordar que els CIE no són presons. En aquestes hi ha persones privades de llibertat per haver comès delictes, mentre que en els CIE es priva de llibertat a immigrants per una **simple mancada administrativa**: Estar en situació irregular. La privació és la mateixa, però la justificació i les garanties jurídiques no.

La privació de llibertat que es produeix en un CIE és una sanció que el nostre dret penal no contempla; comporta, per tant, un tractament als immigrants com a éssers amb menys drets que els altres, als quals se'ls pot aplicar mesures especials de càstig; comporta, en definitiva, **una vulneració greu dels drets humans**.

Això, a més, ha de ser vist a la llum d'una altra evidència: els CIE no juguen cap paper efectiu en la regulació dels fluxos migratoris. La diferència entre el nombre d'immigrants en situació irregular que s'expulsa a través dels CIE i el que s'expulsaria sense tal instrument és insignificant pel que es refereix a la nostra realitat immigratòria.

Les polítiques d'estrangeria s'han basat en postulats i prevencions que fregen la xenofòbia. Són irracionals. Contenen aspectes repressius que no estan justificats per a la gestió dels fluxos migratoris. Els drets humans queden en segon terme quan entra en funcionament la

maquinària creada per al control dels fluxos migratoris.

Així, amb freqüència, persones que requeririen la protecció de l'Estat perquè fugen de perills als seus països d'origen, es veuen castigades per aquest Estat com si fugir d'aquells perills fos un delictes. No és estrany que això condueixi de vegades a la desesperació i al suïcidi.

És possible que el senyor armeni que ha mort temés que en ser retornat al seu país només li esperés la mort o alguna cosa semblant. **Els CIE no tenen raó de ser i han de ser tancats**. Cal buscar altres formes de gestió per a les situacions d'immigració irregular. I cal posar més recursos per comprovar quants casos d'immigració irregular són, en realitat, persones necessitades de protecció internacional.

Segueix la CCAR a :

[Twitter CCAR](#)

[Facebook CCAR](#)

[Youtube CCAR](#)

Reflexions

Asil i refugi: els esdeveniments claus del 2013

Oriol Vallès Freixas, Àrea d'Incidència.

Ja s'apropa el final d'any: tractem de mirar enrere i recordem els esdeveniments claus de l'any 2013 en matèria d'asil i refugi a Europa per que cap succés s'oblidi.

Continua la guerra civil a Síria i el conflicte armat a Mali

Més de 2 milions de persones han fugit de Síria, els camps de refugiats estan desbordats. L'ajuda internacional és insuficient i, a nivell polític, la situació segueix bloquejada al Consell de Seguretat de Nacions Unides que només s'ha posat d'acord en intervenir les armes químiques de El Asad.

D'altra banda, la situació a Mali segueix sense estabilitzar-se. Tot i l'elecció a l'agost del president Boubakar Keita diferents grups armats segueixen terroritzant la població del nord del país. Part de les esperances se centren ara en el resultat dels comicis legislatius i la capacitat del nou parlament per treballar juntament amb el govern de Keita per la pacificació del país. De moment ja s'han produït més de 170 mil refugiats i 280 mil desplaçats interns, i França i les cascades blaus segueixen presents al país.

Vols saber-ne més?

[Informe Amnistia 2013](#)

[Informació HRW Síria](#)

Push back de sirians a Grècia

En contra del dret internacional, les patrulles gregues fan recular les pasteres cap a fora de les seves aigües territorials. Les colpegen, inutilitzen els motors o vessen el combustible, entre d'altres mètodes, que acaben provocant amb sort el seu retorn a Turquia. En alguns casos acaben amb la mort dels immigrants i refugiats, majoritàriament provinents de Síria i d'Afganistan. No es tracta de casos aïllats, sinó d'una pràctica cada vegada més constada que segons l'organització Pro Asyl suma més de 2.000 afectats.

Vols saber-ne més?

[Push-Back: Pro Asyl](#)

El Tribunal Suprem obliga a examinar més a fons les peticions d'asil de sahrauís (Març)

Al 2012 CEAR va interposar un recurs de cassació contra la denegació d'admissió a tràmit de la sol·licitud de protecció internacional iniciada per una dona sahrauí des del CIE de Lanzarote. La dona en qüestió fugia de la brutal repressió policial, víctima de violacions per part de les forces de seguretat marroquís, i era perseguida en tant que membre del campament Gdeim Izzik al Sàhara Occidental.

La Sentència del Tribunal Suprem 1971/2013 crea jurisprudència

molt favorable pel col·lectiu sahrauí, i pel conjunt de sol·licitants d'asil al nostre país, ja que retreu a Interior que desestimi l'admissió a tràmit de sol·licituds sense haver-les ni tan sols estudiat. A més, considera que en el procediment accelerat de les sol·licituds d'asil les autoritats no han d'entrar a avaluar el raonament del sol·licitant sinó simplement jutjar si són versemblants o no les seves declaracions, per procedir a denegar o acceptar la seva admissió a tràmit.

Vols saber-ne més?

[STS 1971/2013](#)

[El campament de la resistència sahrauí](#)

Edward Snowden (Maig)

Snowden, antic empleat de la CIA i de l'Agència de Seguretat Nacional, va fer públics al mes de juny documents d'alt secret que posaven en evidència la vulneració de la privacitat de milions de persones arreu del món, entre ells 35 líders mundials. Arrel d'aquest fet, els EEUU l'acusen de crims contra la seguretat nacional pel que s'enfronta a un judici sense garanties si retorna al seu país.

Després de sol·licitar protecció internacional sense èxit a 21 estats, entre ells el nostre i 9 més de la UE, Rússia li ha conferit protecció pel període d'un any. No caiguéssim en l'error de pensar que Rússia és un garant dels drets dels refugiats, més aviat n'és un emissor. Tan sols l'utilitza com a peça estratègica de la Realpolitik. Europa, per contra, segueix presumint de ser un garant dels Drets Fonamentals però novament queda palès que es tracta d'una

màscara *'de quita i pon'*, sobretot quan es tracte d'enfrontar-se a un dels seus grans aliats, els EEUU.

Vols saber-ne més?

[Wikileaks: Edward Snowden](#)

Aprovació del Sistema Europeu Comú d'Asil (Juny)

El Parlament Europeu dóna llum verda a la creació del Sistema Europeu Comú d'Asil pel qual s'estableixen criteris i garanties harmonitzades. La nova Directiva, que entrarà en vigor durant la segona meitat de 2015, refon les directives precedents i hi introdueix reformes com que els sol·licitants que arribin a països on els seus drets no es garanteixen, com ara Grècia, podran dirigir-se a un altre estat membre per formalitzar-hi la seva petició. També s'estableixen normes mínimes de salubritat als centres d'internament d'estrangers (CIE), i es limiten els criteris d'internament dels sol·licitants d'asil, en especial, dels menors. S'ha fixat un termini estàndard de 6 mesos per resoldre a les sol·licituds de protecció internacional, extensible a 21 mesos als refugiats provinents de països amb un 'situació incerta', com és el cas de Síria. Una altra reforma molt important és que la policia només podrà tenir accés a les dades de l' Eurodac en cas que es tracti de presumptes criminals. Es redueix a 9 mesos el termini màxim per oferir el permís de treball als sol·licitants d'asil i, quelcom imprescindible, s'estableixen requisits mínims de formació als guàrdies fronterers així com la introducció de la identitat de gènere a la definició de refugiat.

Vols saber-ne més?

[ACNUR: Hacia el Sistema Europeo Común de Asilo](#)

Reformes homòfobes a Rússia (Juliol)

Des del passat 1 de juliol s'aplica a Rússia la 'Llei contra la propaganda homosexual'. A grans trets, queda prohibida la difusió de les 'relacions sexuals no tradicionals', així com la defensa de la igualtat social entre les 'relacions sexuals tradicionals i les no tradicionals'. Entre d'altres conseqüències, amb aquests jocs d'eufemismes es prohibeix la celebració del dia de l'orgull LGBTI, la defensa dels drets LGBT, l'educació en la diversitat a les escoles, o fins i tot que dos homes vagin donats de la mà.

D'altra banda, com a reacció a l'actuació reivindicativa del grup musical Pussy Riot al temple ortodox de Crist Salvador, també s'ha aprovat l'enduriment dels càstigs pels comportaments que 'ofenguin als sentiments religiosos'. Tot mentre impera la impunitat per la persecució, el maltractament i l'assassinat d'homosexuals protagonitzat repetidament per les forces de seguretat.

Finalment, enguany el Kremlin ha adoptat la llei que prohibeix l'adopció internacional de nens i nenes russos per part de parelles homosexuals (per aquest motiu s'han paralitzat les adopcions d'infants russos a Espanya).

En conjunt, aquestes reformes anacròniques es caracteritzen per una gran imprecisió en els termes que augmenten encara més la inseguretat jurídica de les persones homosexuals a Rússia.

Vols saber-ne més?

[Guia de l'ILGA sobre Rússia](#)

Crisi a Lampedusa (Octubre)

3 d'octubre, més de 350 persones moren de camí a Lampedusa, molts d'ells fugien de Somàlia i Eritrea. 11 d'octubre, més de 200 sirians s'ofeguen a pocs quilòmetres de l'illa. 25 d'octubre, rescatades 800 persones creuant amb pastera el canal de Sicília. Darrere de cada desplaçat, i de cada mort, hi trobem un nom propi, una família, una vida de la que molt sovint no som conscients quan des d'aquí afrontem la situació amb un simple reduccionisme: 300, 400, 500 morts, un aeroport convertit en un dipòsit temporal de cadàvers improvisat, etc.

El cinisme i la indiferència amb el que es reacciona des d'Europa, on els alguns mitjans ja els han titllat '*d'onada d'immigrants*' quan la majoria són refugiats, arriba en aquesta ocasió fins al major dels absurds. Als morts se'ls confereix la nacionalitat italiana; als sobrevivents se'ls premia amb una sanció per '*delicte d'immigració il·legal*' i; als pescadors que els han intentat ajudar a arribar en vida a la costa els acusen de delicte per complicitat amb la immigració il·legal. Hi pot haver alguna vulneració més clara de la Convenció de Nacions Unides sobre el Dret del Mar?

I la reacció dels nostres polítics quina ha estat? Primer, intentar rentar-se'n les mans delegant-ne la responsabilitat a Itàlia. Segon, l'anunci del reforçament de Frontex i la creació de l'EUROSUR per incrementar la vigilància al Mediterrani, enfortint així l'Europa Fortalesa, i frenant-ne l'arribada al 'nostre' territori. I tercer, declaracions d'intencions d'un

major control de les xarxes de tràfic de persones, més cooperació per millorar la situació econòmica en països emissors d'immigrants i el reforçament del pressupost de la Oficina Europea de Suport a l'Asil. Tot declaracions d'intencions, doncs s'emplacen a seguir el debat al mes de juny, després de les eleccions europees de 2014.

En definitiva, una violació dels Drets Humans per omissió d'una realitat cada vegada més crua.

Vols saber-ne més?

[ECRE: Crisi de Lampedusa](#)

[Comissió Europea: Eurosur](#)

Primera concessió d'asil a una víctima de tracta a Espanya (Octubre)

Per primera vegada a l'Estat Espanyol s'ha concedit protecció internacional a una víctima de trata. La dona va ser violada i obligada a prostituir-se per una xarxa d'explotació sexual fins que va enfrontar-s'hi en col·laboració amb la policia. Malgrat ser la primera víctima de tracta que aconsegueix l'estatut de refugiada al nostre país, aquesta situació d'explotació la pateixen milers de dones a Espanya. Celebrem el reconeixement d'aquest cas, directament relacionat amb la persecució per raons de gènere, perquè crea un precedent jurídic i, alhora, obre un camí d'esperança i de lluita contra les màfies a altres dones en la mateixa situació.

Vols saber-ne més? [CEAR celebra la primera concessió de protecció internacional a una víctima de trata](#)

Brussel·les introdueix limitacions a l'espai Schengen (Octubre)

La Unió Europea canvia la regulació de l'espai Schengen i reintrodueix la possibilitat d'establir controls temporals a les fronteres internes en circumstàncies excepcionals que suposin una amenaça seria a la seguretat pública'. Ho fa principalment en referència a tres situacions: atacs terroristes; grans esdeveniments (reunions polítiques d'alt nivell, esdeveniments esportius i manifestacions polítiques); i, en tercer lloc, en cas que un estat tingui 'series deficiències en el control de les fronteres exteriors del país'. En aquest últim cas, a part de trancar-ne les fronteres internes, es farà un desplegament de Frontex i EUROSUR per 'resoldre la situació de manca de control de les fronteres exteriors'. A aquestes limitacions hem d'afegir-hi les darreres manifestacions de països com Regne Unit i Alemanya que plantegen introduir sistemes de quotes per limitar l'entrada d'immigrants comunitaris als seus respectius països, en especial al·lusió a les persones provinents dels països de l'Europa de l'est.

Vols saber-ne més?

[Council adopts the Schengen Governance legislative Package](#)

Brussel·les aprova la Directiva que regula l'entrada de treballadors estacionals extracomunitaris (Novembre)

Europa ha decidit harmonitzar les condicions dels treballadors temporals que cada any necessiten els països de la Unió. Aquesta regulació està pensada

especialment pels immigrants amb baixa qualificació, generalment empleats en el sector de l'agricultura i el turisme.

Així, s'estableixen les condicions d'entrada i estada (entre 5 i 9 mesos), drets laborals i allotjament. Els drets dels treballadors temporals no comunitaris s'equiparen amb els dels nacionals: edat mínima de treball i condicions laborals (salari, acomiadament, hores de treball, vacances, malaltia...). Tot i això, no es beneficiaran de la prestació de l'atur o la formació, entre d'altres. Al mateix temps, els Estats hauran de donar evidència que disposen d'un allotjament digne i es reserven el dret a determinar el volum d'aplicacions que accepten considerant si hi ha treballadors comunitaris disponibles.

La Directiva preveu també que els estats facilitin l'entrada a aquells treballadors que ja hagin treballat en el mateix país en temporades anteriors, sempre que hagin respectat les condicions establertes.

En conjunt, amb aquesta nova Directiva es vol garantir la seguretat legal dels treballadors no comunitaris per protegir-los de l'explotació, garantint-ne un tracte igualitari i l'accés a una vivenda apropiada.

Vols saber-ne més?

[Directiva que regula l'entrada de treballadors estacionals extracomunitaris](#)

Instal·lació de "concertines" a la valla de Melilla (Novembre)

Concertines és l'eufemisme que ha escollit el govern espanyol per designar les fulles afilades entre filferros punteguts que serviran

per causar ferides a les persones, immigrants o refugiades, que intentin saltar la valla que separa el Marroc de Melilla. La instal·lació d'aquestes *armes*, que al 2009 ja van matar a Sambo Sadiako, atempta contra la integritat física dels individus i s'afegeix al cada vegada més llarg etcètera de mesures que impedeixen als refugiats arribar a un estat segur. No només la CCAR considera il·legal, immoral i inhumana la utilització d'aquestes fulles que amés no actuaran com a mesura dissuasòria sinó com a multiplicador del sofriment d'un llarg viatge fins a Europa. El propi partit socialista va rectificar i les va retirar al 2007; el Comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, Niel Muiznieks, les va qualificar com a 'perill extrem', i la Comissaria Europea de l'Interior, Cecilia Malström, les ha titllat d'inútils.

Tots sabem que la solució és la millora dels drets humans als països d'origen d'aquestes persones.

Vols saber-ne més? [El País](#)

Al CIE de Barcelona un intern es treu la vida (Desembre)

Aramis Manukyan, armeni de 42 anys, després de 12 dies intern a l'espera de l'expulsió al seu país, s'ha suïcidat penjant-se amb els seus propis cordons a la biga de la seva habitació al Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca, segons la Prefectura Superior de Policia. Alguns interns del centre asseguren que els policies del CIE li havien propinat cops hores abans del suïcidi. La policia però, aquest cap de setmana ha deportat dos

testimonis clau per a la investigació.

Aquesta mort s'afegeix al gran nombre d'injustícies i d'irregularitats que es produeixen diàriament als CIE, i qüestiona de nou l'existència d'aquest tipus de centres. No podem oblidar que aquesta privació de llibertat és una vulneració de drets humans que, a més, no influeix en el control dels fluxos migratoris. Qui ens assegura que el senyor que s'ha suïcidat no ho ha fet per por a ser expulsat al seu país d'origen i les conseqüències per la seva vida que això hagués pogut comportar? Només ho sabríem si els CIE disposessin almenys dels recursos necessaris per detectar quins d'aquets immigrants són refugiats. Des de CCAR ens sumem a les repetides denúncies dels diferents *ombudsman* per tancar els CIE, així com a la sol·licitud del Síndic de Greuges d'intervenir les dependències del centre de la Zona Franca i comprovar quin és l'estat d'aquest espai i dels immigrants que s'hi troben.

Vols saber-ne més? [Criterios de CIES – Defensor del Pueblo](#)

Testimoni

Entrevista a Lorena Garrido, membre del grup de recerca Antígona de la UAB

Entrevista feta per: Rosa Anyo, Àrea d'Incidència

Consideres que arriben moltes persones perseguides per motius de gènere a Espanya?

Al meu entendre arriben poques dones a Espanya perseguides per motiu de gènere del total de víctimes i les múltiples expressions que poden tenir aquestes violències de gènere al món, tals com a mutilacions genitals, matrimonis forçats, tracta amb finalitats de prostitució forçada o per al servei domèstic, així com també violències greus en l'àmbit de la (ex) parella que puguin posar en risc la seva vida i la posi en necessitat de emigrar per protegir-se. També hem de sumar les agressions de caràcter sexual que pateixen les dones en països en situació de crisi política o conflictes armats, en el qual les violacions massives són armes de guerra i domini, on els cossos de les dones no són respectats i es vulneren els seus DDHH des d'una visió patriarcal que les despulla de drets i ciutadania.

En la llei d'asil espanyola s'han inclòs les persecucions per motius de gènere. Per tant, podríem pensar que existeix una certa sensibilitat per aquest tipus de persecucions, almenys en el plànol teòric, però en la pràctica? Consideres

que es té en consideració aquest tipus de persecucions a l'hora de concedir l'asil?

La Llei d'asil va ser modificada en aquest sentit per la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes. Crec que ha de destacar-se la intenció d'aplicació transversal de la igualtat i la seva vinculació conceptual que l'absència de la mateixa, és a dir, la discriminació, és al seu torn una forma de violència. Tal vinculació ve donada des de la Convenció per a l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones (CEDAW) des de l'any 1979.

Aquesta modificació de la Llei d'asil va venir a posar de forma més clara que les persecucions de gènere podien originar el dret a l'asil. Podria haver-se fet una interpretació amb la redacció anterior, però és clar que de vegades no hi ha tota la sensibilitat necessària en un sistema legal que encara que ho sembli no és neutre des d'una perspectiva de gènere. Per això de vegades són necessaris aquests canvis legislatius que donen visibilitat de manera més explícita les violències que sofreixen les dones i que la protecció dels seus drets tingui una aplicació pràctica

concorde a una conceptualització no discriminatòria.

Crec que portem poc temps d'aplicació pràctica de l'asil per motius de persecucions per motius de violències de gènere. Anem donant passos favorables, però és indubtable que les polítiques de resguard de fronteres segueixin sent més forta que la sensibilitat amb les grans i horribles vulneracions de drets humans que pateixen les dones que són perseguides pel fet de ser dones o no obeir als mandats heteronormatius del que "hauria de ser una dona", des de concepcions masclistes i discriminatòries.

D'entre els diferents tipus de persecucions per motius de gènere (orientació sexual, crims d'honor, violència de gènere, ablació...) quins creus que es tenen més en consideració en l'Estat espanyol?

Crec que hi ha una tendència més favorable a resoldre favorablement asils per persecució de gènere en el cas de mutilacions genitals o d'orientació sexual, doncs es tracta justament de comportaments menys comuns en la nostra visió eurocèntrica. No obstant això, ens costa més veure i constatar els relats de les dones en cas de violències de gènere en la parella, que es dubta de la veracitat o de les intencions de les dones.

Creus que una persona refugiada té una alta probabilitat de ser víctima de tracta durant el seu trajecte de fugida?

Crec que una situació d'especial vulnerabilitat pot fer que

situacions d'abusos de poder com són les violències de gènere puguin donar-se amb major probabilitat. Això pot ser aplicable a la tracta amb finalitats d'explotació vinculades al gènere femení (prostitució forçada, servei domèstic en condicions d'esclavitud, matrimonis forçats), com a altres formes de violència masclista com les agressions sexuals.

Consideres que una persona refugiada, víctima de tracta té més possibilitats d'aconseguir l'estatut de refugiat?

La meua opinió és que sempre la' autoidentificació de les dones com a víctimes de tracta o altres formes de violència és difícil i complexa. Ha d'actuar un entorn d'intervenció apropiat per poder detectar eficaçment les situacions de vulneracions de dret basades en el gènere. Crec que potser dependrà de les sensibilització en l'específica forma de violència de gènere pot ajudar al fet que vegem a persones que mereixen la condició de refugiades per les vulneracions de DDHH que han patit.

Consideres que existeix una alta probabilitat que les persones refugiades siguin víctimes de violacions de gènere durant el seu trajecte de fugida i arribada al país de destinació?

Els abusos de drets en el marc de relacions patriarcals, amb abusos de poder que atorga el masclisme, poden reproduir-se i fins i tot accentuar-se en situacions de vulnerabilitat com la fugida i arribada a un país. Hem de treballar en la prevenció i sensibilització de les persones que

poden tenir l'oportunitat d'intervenir socio-jurídica i sanitàriament en l'atenció d'aquestes persones que viuen una situació que els obliga a fugir dels seus estats que no poden protegir-lo de determinades persecucions. Hem de treballar a

ajudar a construir millors estàndards de protecció de DDHH als països d'origen i destinació de les persones perseguides injusta i arbitràriament.

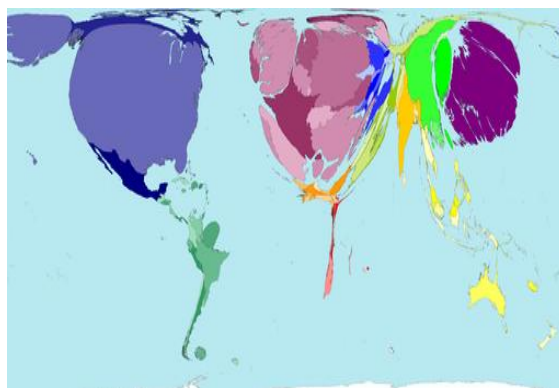
Espais interculturals

1r Taller de “El món on vivim” I.E.S. Vilassar de Dalt

La CCAR sensibilitza als mes joves sobre les desigualtats que hi ha al món on vivim. El passat 19 de novembre, la CCAR va participar en el primer de tot un seguit de tallers que es desenvoluparan a l'institut de Vilassar de Dalt. Gràcies a la Comissió Dindori de Cooperació Internacional, la CCAR realitzarà una vegada al trimestre tallers als joves de 1r de la ESO perquè coneguin i sobretot reflexionen sobre el món on vivim. En aquest primer taller, a través de diferents mapes es va mostrar la visió occidental i eurocèntrica que tenim del món, així com també les desigualtats econòmiques, socials i culturals que malauradament predominen avui en dia i com totes aquestes desigualtats estan entrelaçades.

Però no només es va intentar fer veure als joves la situació actual sinó també fer-los entendre la visió materialista de la riquesa que ens domina, quins son els orígens d'aquestes desigualtats i què podem fer nosaltres per canviar-les.

Aquests joves són el futur de les nostres societats, per tant, és fonamental que comencen a entendre i sobretot que comencen a desenvolupar una ment crítica davant aquest món injust i desigual en què vivim.

Mapa de la riquesa al món segons el PIB

Activitats de la CCAR

3a edició del curs “Asil, Immigració i Drets Humans” 4-19 de novembre

Del 4 al 19 de novembre, la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat va organitzar la tercera edició del curs "Asil, Immigració i Drets Humans" a la Federació Catalana d'ONGs. La estructuració del curs va oferir als alumnes un recorregut transversal de la situació que pateixen les persones sol·licitants d'asil. El curs va començar amb ponències referents als marcs jurídics del sistema de drets humans, de l'asil i la immigració. Es va tractar de donar certa forma a la legislació espanyola i europea vigent entorn al dret a asil. El segon mòdul, "Detectar necessitats de protecció internacional" va ser molt més dinàmic ja que vam poder tenir l'oportunitat d'escoltar de primera mà testimonis reals de sol·licitants d'asil en diferents temàtiques. Per exemple, en Yarba ens va explicar la seva experiència com a sol·licitant d'apatrídia saharauí o el

cas del Germán que va fugir de les pandilles del Salvador i se li ha denegat l'estatut de refugiat a Espanya. L'últim mòdul anomenat "L'arribada i l'acollida a Catalunya" ens mostrava com actua el territori receptor i quins mitjans troben els sol·licitants d'asil a Catalunya. Esperem que els alumnes hagin gaudit i après molt amb aquesta tercera edició i que sigui profitosa per les seves carreres professionals.

Estel·la Pareja durant la presentació del curs

Exposició “Més a prop, coneixement + compromís + cooperació”

Fins al 7 de gener de 2014 encara teniu temps per apropar-vos a la Sala Cotxeres del Palau Robert on s'acull l'exposició “Més a prop, coneixement + compromís + cooperació”, que reflexiona sobre les causes i els efectes de la pobresa, a partir de quatre drets humans bàsics com són l'accés a l'aigua, l'alimentació, la salut i l'educació. L'exposició forma part d'una campanya més àmplia que analitza la situació dels drets humans en diversos països del món i dona a conèixer la tasca que institucions, com la CCAR realitzen

des d'àmbits diferents perquè totes les persones, visquin on visquin, puguin tenir una vida digna, i comparteix el què s'està fent des de la cooperació catalana per fomentar un desenvolupament sostenible tan del Nord com del Sud.

La mostra de documentals ofereix dues propostes diferenciades. La primera consisteix en la projecció de sis sessions documentals en format cinefòrum dinamitzat per les ONG's que han participat en la seva elaboració. Els temes tractats són la salut, conflictes, consum responsable, aigua i gènere. La segona proposta es presenta a la mateixa sala de l'exposició amb la projecció permanent d'un muntatge de diversos curts d'ONG's classificats per temàtiques: consum responsable i comerç just, desenvolupament, desplaçaments, drets dels col·lectius, conflictes i construcció de pau, educació, aigua i gènere.

Denunciem

Rússia: caça de bruixes als homosexuals

Ariadna Àvila, Àrea d'Incidència.

El cas de la Federació Russa si més no, és impactant. Encara que la homosexualitat no està penada per llei des de 1993, la forta repressió que pateix el col·lectiu de lesbianes, gays, homosexuals, transgènere i intersexuals (LGBTI) s'ha anat incrementant de manera alarmant els darrers anys fins arribar a la situació actual. Enguany, el Kremlin, amb el president rus Vladimir Putin al capdavant, ha aprovat una polèmica llei criticada per la comunitat internacional que penalitza a qui distribueixi informació i propaganda homosexual.

L'objectiu que persegueix aquesta llei a nivell estatal és, segons el govern rus, protegir als menors de la "promoció d'estils de vida sexuals no tradicionals", eufemisme de qualsevol altra conducta sexual no heterosexual. El Kremlin assegura que el que pretén la llei és protegir als menors de la "perversió adulta", però a la pràctica, es una mesura completament homòfoba i restrictiva que farà encara més difícil lluitar contra l'estigma que ja patia aquesta comunitat a Rússia. Encara que no hi han uns paràmetres clars de què és fer "propaganda homosexual", sembla obvi que la vida pública es veu fortament afectada. Així doncs, donar-se la mà al carrer és fer propaganda si hi ha la ínfima possibilitat que un menor estigui al

voltant. D'aquesta manera, la llibertat d'expressió queda reduïda d'una manera dràstica ja que qualsevol mostra d'afecte pot ser presenciada per un menor. No cal afegir doncs, que si aquestes accions a tall personal són sancionades, les plataformes en defensa dels drets humans que reivindiquen igualtat estan completament prohibides al codi penal.

Font: 20 minutos

En efecte, queda sancionada la blasfèmia i prohibeix l'activisme públic del col·lectiu LGBTI en qualsevol de les seves formes, des de un "tweet" a un compte personal de Twitter fins a lluir una bandera LGBTI pels carrers de qualsevol ciutat russa.

A Rússia, poques persones homosexuals s'atreveixen a reconèixer obertament la seva orientació sexual i si ho fan, freqüentment són assetjats i perseguits per la policia. Les multes que s'imposen a les persones acusades de promoure

“propaganda de relacions no tradicionals” arriben als 5.000 rubles (115 euros) en cas dels particulars, de fins a 10 vegades aquest valor en el cas de les autoritats, i de fins a un milió de rubles (23.000 euros), a més a més d’una possible suspensió d’activitat durant tres mesos, en el cas d’organitzacions segons Amnistia Internacional¹.

Si més no, el més greu de tot no són pas les sancions econòmiques, sinó la impunitat dels cossos de seguretat rus davant d’actes violents cap al col·lectiu LGBTI. Durant els darrers mesos s’han conegut actes d’extrema violència per part de grups neonazis que han commocionat a la comunitat internacional però que no són detinguts per la policia o en cas que siguin arrestats, són alliberats amb càrrecs de vandalisme.

El més sorprenent de tot és la manca de reaccions i respostes per part de l’esfera política europea així com de les màximes potències mundials que gairebé no s’han pronunciat al respecte. L’únic país que sembla haver mogut la primera fitxa en relació a la protecció del col·lectiu LGBTI és Holanda.

El Ministre de Relacions Exteriors, Frans Timmermans ha declarat recentment que “Un tracte inhumà ha de ser pres com una greu

violació dels drets humans i han de ser considerats casos d’asil.

Això pot incloure les lleis antihomosexuals però també la discriminació per part de les autoritats russes”.²

Encara que de moment només són paraules, podríem dir que és la manifestació més oberta que un polític ha pronunciat en contra de la legislació restrictiva de Putin.

Des d’aquí, denunciem que pels països que es consideren líders mundials aquest tema els hi sembla quelcom secundari del qual no cal parlar-ne. Denunciem que els interessos econòmics de les potències semblen estar per damunt dels drets humans internacionals i que la gran majoria de països que considerem desenvolupats ni han denunciat les atrocitats que s’estan duent a terme avui en dia i denunciem també que les “bones” relacions interestatals s’anteposen a la situació alarmant de manca de drets humans que pateix el col·lectiu LGBTI arreu del territori rus.

¹ Leyes que coartan la libertad de expresión, reunión y asociación

<http://www.es.amnesty.org/paises/rusia/leyes-que-coartan-la-libertad-de-expresion-reunion-y-asociacion/>

² Dutch may offer asylum to Russian gays hit by propaganda law

<http://themoscownews.com/politics/20131106/192029476/Dutch-may-offer-asylum-to-Russian-gays-hit-by-propaganda-law-.html>

Racisme a Europa

Manuel Quispe Blanco, Àrea d'incidència

No hi ha cap dubte que la crisi econòmica que va començar l'any 2008 està suposant un dels majors desafiaments per a Europa. Sent els països del sud els més afectats en ser exigits per una "troica" implacable que, sota l'argument de l'austeritat no dubta a minvar el sector públic d'aquests països. Convertint a la pobresa i a la desocupació en constants que deixen a una població sola davant el desemparament.

Aquestes polítiques estan sent el brou de cultiu perfecte per a l'emergència de partits polítics radicals que usen el descontentament de la ciutadania per anar introduint-se en l'escenari polític de molts països a través de la incitació de l'odi i racisme cap als més desfavorits i indefensos. Aquests partits usen a la immigració com el principal objectiu dels seus atacs, fent-la responsable de ser la principal causant de la situació actual. L'estratègia de la "por a l'altre" va calant cada vegada més davant la passivitat de molts partits tradicionals que accepten les seves consignes per no perdre el seu electorat i davant una Europa que prefereix mirar cap a un altre costat.

El dos de maig, l'UKIP (United Kingdom Independence Party) va generar una gran revolada a Anglaterra en obtenir el 23% dels vots de les eleccions municipals, un punt menys que els conservadors. L'UKIP, és un partit obertament antieuropeu i antiimmigració. Tan sols sis dies després de les eleccions, el primer ministre conservador David

Cameron presentava una bateria legislativa clarament influenciada per la postura de l'UKIP en una maniobra desesperada per recuperar al seu electorat. Cameron presentava intervingudes populistes i clarament xenòfobes com, la prioritització dels ciutadans britànics per a lloguers socials, la reducció del segur de desocupació tanta per a immigrants extracomunitaris com per a ciutadans que vinguin d'altres països de la Unió Europea, o bé, el comprovació de la documentació a l'hora de llogar un habitatge. A França, les últimes eleccions van deixar en evidència que un de cada cinc electors francesos comparteix l'ideari xenòfob i racista del Front Nacional liderat per Marine Le Pen. D'altra banda, malgrat el canvi de l'executiu, Hollande no ha dubtat a seguir la línia dura de Nicolas Sarkozy principalment a través de l'expulsió de romanesos d'ètnia gitana. A més a més, l'actual ministre d'interior francès Manuel Valls ha afirmat que no es renovarà als immigrants que no hagin complert amb les seves "obligacions" entre elles l'aprenentatge del francès.

A Itàlia, és ja una constant la presència de partits d'extrema dreta com la Lliga nord o Forza Nova, no obstant això, l'última elecció de Cécile Kyenge nascuda en la República Democràtica del Congo com la responsable del ministeri d'integració ha desvetllat el grau del mateix en la societat italiana, les reaccions després del seu nomenament no es van fer

esperar i l'actual ministra ha rebut amenaces de mort a través de les xarxes socials, i fins i tot l'han llençat plàtans en una clara al·lusió racista. Grècia que segurament és el país més afectat per la crisi i que segueix ofegat pels seus compromisos econòmics en el pagament del seu deute, ha estat testimoni del sorgiment d'un dels moviments més perillosos, xenòfobs i racistes en tota Europa. El partit "Amanecer Dorado" que actualment compta amb 18 diputats al parlament Hel·lè, ha estat denunciat en reiterades ocasions d'agressions a immigrants als carrers. Amanecer Dorado demostra la debilitat de l'estat grec i treu pols a l'estat en comptar amb el seu propi aparell repressiu que patrulla carrers, parcs i places e Atenes a la caça de l'immigrant. El portaveu del partit ha arribat a declarar "Tots els problemes de Grècia són culpa dels immigrants. Són paràsits i criminals. Quan governem, els deportarem i blindarem les fronteres amb mines i tanques electrificades"³. L'últim succés en el qual s'ha vist embolicat i que ha tingut una gran repercussió mediàtica ha estat l'assassinat del raper Pavlos Fissas qui va ser apunyalat presumptament per un membre del partit el dimecres 18 de setembre d'aquest any.

Un altre símptoma d'auge del racisme a Europa ve de Suïssa. El país Helvètic va començar a l'abril per restringir l'entrada dels ciutadans de la Unió Europea, en una clara mostra de restricció a la possible arribada de persones provinents d'aquells països on la crisi és apressant. El 9 de Juny a

través d'un referèndum es va endurir la llei d'Asil i Refugi, entre les mesures anunciades es va adoptar la reducció del temps de la tramitació de les sol·licituds, la desaparició de la possibilitat de demanar asil en ambaixades a l'estranger i la limitació de reagrupació familiar al cònjuge i fills. La última notícia que ha deslligat una gran polèmica ve de la ciutat de Bremgarten que ha aprovat un paquet de mesures que no són més que polítiques d'apartheid. En aquestes polítiques s'han establert "36 zones sensibles", és a dir, són zones d'entrada de les quals tenen vetada els sol·licitants d'asil, en aquesta prohibició es troben instal·lacions esportives, escoles, piscines públiques entre uns altres.

Lamentablement aquests partits irrompen cada vegada més en l'agenda política de països com Àustria, Finlàndia, Holanda o Espanya. La pregunta és, quan es creua la línia vermella. Realment aquesta és l'Europa que està sorgint de la crisi.

³ Diario El País
http://internacional.elpais.com/internacional/2012/04/27/actualidad/1335535276_739633.html

Col·labora amb nosaltres!

La CCAR, més necessària que mai

La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat convida a participar en l'entitat a totes aquelles persones que comparteixen els nostres enfocaments i posicionaments envers els Drets Humans i en defensa del dret d'asil.

La CCAR té un enfocament educatiu en clau de Drets Humans i en el foment d'un voluntariat crític i transformador, i podran ser socis i sòcies de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat totes aquelles persones físiques i jurídiques que voluntàriament s'impliquin a la realització del nostre objectiu.

Truqueu-nos al 933012539, contacteu-nos a ccar@cear.es o vine a veure'ns al Carrer Junta de Comerç n.26, 08001 Barcelona.

Segueix la CCAR a :

[Twitter CCAR](#)

[Facebook CCAR](#)

[Youtube CCAR](#)

Generalitat de Catalunya

**Ajuntament
de Barcelona**